

REGLŐ.

Pesten vasárnap december 4^{kén} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ELBESZÉLÉS.

A' társas kocsi. (*Folytatás.*)

Midőn magam vagyok, örömeztőbb választok inkább társas kocsit, mint fiakert; mert egyedül ülve a' bérlett bastardban ollyannak tetszem magam előtt, mint valamely érett legény, ki elhagyatva részvét nélkül botorkál keresztül az életen. Körüle a' világ futkos, cseveg, örvend, szeret, szenved, dolgozik, törekszik: ő pedig elkülönözve epekedik egyedül a' macska-asztalkánál, 's boszongodik, hogy senki sincs mellette, ki prüszenzésekor mondaná, adja Isten egészségére! — A' társas kocsiban ellenben Comeniusnak élő orbis pictus-a van, 's mindenkor tőlem függ vagy a' hordóban ülő Diogenest játszani, vagy karakter-szerepben fellépni olly auditorium előtt, melly egy személyben egyesít színjátszót és publicumot. — Éppen jókor jövék multkor Pesten a' magyar király hóteljához, mert éppen akkor akará ló-sceptrumát kezébe venni a' kocsis, 's mint sok adósságcsináló elsuhanni. — „Még egy igen csinos hely van üres, pedig éppen olly személyre, mint kegyed!“ mond a' kocsigazda. — Én a' dicsért csinos hely után nézek, követvén szemeimmal a' mért-föld-mutatóhoz hasonló kiterjesztett kart, 's borzadva látám, hogy határkő gyanánt kell majd leüledednem egy vastag férjfi (kinek lábainál Androkles oroszlánja gyanánt egy mocskos uszkár-kutya fekvék) és egy asszony közé, ki karján gyermeket tartott, 's oldala mellé nagy kosarat szorított.

„Ah! ez nem vala saját választmányom!“ — gondolám: de más mit nem volt tennem, 's így mintegy erőtetve — elfogadám az ajánlott tiszteletbeli helyet. — Mi hárman most pénzért mutogathattuk volna magunkat, mint valamely siami hármas világcsonda, mert ugy szóllván tökélyesen öszvenőttünk, 's emberi szem nem vala képes megkülönböztetni, hol kezdődtem vagy végződtem én és a' vastag ur, vagy az asszony. Rövid idő mulva jótékony izzadságot érzék kitolongni minden porusomból, 's már most elhatároztam, hogy nem sokára kirekesztő szabadalmat kérek egy igen közhasznú találmányra, melly

által igen olcsó új nemű orosz izzasztó fürdőt tudok készíteni, mire előleg is kikérem a' gyógyszer uraknak becses figyelmeket.

Midőn már most csendesen magamban örvendének, hogy a' társas kocsinak ezen igen jótékony sajátságát is felfedeztem, szomszédaimat 's kocsizó társaimat kezdém vizsgálni. A' kocsi közepén egy csinos fiatal leány mint valamely csapattóban ült: mert egyik oldalán egy katona terjeszté-ki izmos tagjait, 's egyszersmind pipájával foglalatosan mindig a' leányka szemei előtt botorkázott; — másik oldalán egy kézmíves volt, ki magát fiacskájával, egy 14 évű köllönczcel, egy személy gyanánt iratá előre-be a' kocsizandók lajstromába. Legelől három férfi-individuum voná-meg magát. Egyikök mély csendességben 's gondolatiba merülve ült ott, keveset törődván a' világgal 's körülülőkkel. Némellykor halkan megmozdítá ajkait, mintha ön magával vagy a' mellettünk elsuhanó házakkal és fákkal beszélni, vagy valamit kiszámolni akarna. Ez okból magamban meg nem egyeztem, valljon philosophusnak tartsam-e őt, ki a' régi systemák ládájából egy ujat akar öszvefaragni, vagy pénzberélőnek, ki a' pénzfolyamat emelkedése vagy fogyása felől monologot tart, vagy végre költésznek, ki éppen most scándálja verseit. Éppen ellenkező állapotú volt szomszédja a' tulsó szegleten. Életének őszi szakában levő férjfinak látszék ez, de mozgékony volt, mint a' mobile perpetuum, 's orra, melly úgy piroslott, mint hajnal hasadtakor a' havasi jéghegyek orma, ide 's tova forgolódott, mint az időt jelentő toronykakas. Majd burnótszelenczéjével játszadozott, majd kidugá fejét a' kocsiból, vagy a' mellettünk elkocsizókra integetett, majd óráját nézte-meg, majd ruháját gombolgatta; végre kíváncsi pillanatokkal vizsgálgatta a' társaságot. Különös tetszőleg akadtak-meg szemei a' dэрék izmos falusi leánykán, ki a' kocsis mellett bakon ült, 's Budakeszre szándékozott. E' két heterogen figurák között egy divatos ifjoncz vegetált, egy második Toggenburg, ki vágyó szemét, mint napraforgó, a' kocsinkban ülő egyetlen kitűnő asszonyi lényen legetteté, ama fiatal leányon, kit a' történet vagy fatum éppen vele szemközt ültete. Mint a' valódi ékes piperőcz, ki szívét soha sem ajándékozta-el, hanem csak egy-egy órára kölcsönzi, törekvék azt, minthogy éppen kevéssel előbb jött vissza melljének galambdúczába, mint valamely rablóhajót kiküldeni, hogy kellemes szemközttesének ezüst gallionjait elcsipje, vagy szívét zsákmányul elvegye, hogy azután, mint Titus, egy napot se mulasszon-el, mellyen valamely új foglalmányt naplókönyvébe ne írhatott volna. Ez okból minden vitorláját kifeszíté, hogy az ellenes nő elől a' kedvező szelet magává tegye. Legelsőbben is elővette zsebtükrét, megelégedett arczczal vizsgálta külsejét, nyakravalóját vonogatta, 's chemisette-jének

görbére hajlott ránczait szorgosan helyre igazította; ez után mellénye másik zsebéből fésűt vön elő, 's azzal fején balról jobbra görbe vonalokat huzogatott, hogy hajait divatos helyzetbe hozza 's fűrtjeit elrendezze, melyekből még egy eláruló papiros-szeletke kandikált ki, 's bizonyítá, hogy a' fűrtök besodorva voltak. Most kinyújtá kezét, hogy mutassa, milly csinosan feszül reá a' Jaquemar-kesztyű; — ez után lehuzá egyikét, és sokat mondó mosolygással szemlélgeté a' sok gyűrűt, melyek kettejével sőt harmával is ülének ujjain, hihetőleg mindannyi diadal-jelei ama gyenge teremtményeken nyert győzelmének, melyeket a' halhatlan britt Stratford „aszszony“ névvel bélyegze.

Miután e' toilette elvégződött, és a' nyalka majom egy betekintés által a' tükörbe tökélyesen bizonyossá tévé magát ellenállhatlansága felől, első positioba helyezé magát, 's próbálgatni kezdé az elemi gyakorlást — a' szerelem betűzését — a' szembeszédet; és most a' nézőre nézve igen mulattató viadal kezdődött. Mert valamint a' kereskedő hajós minden mesterséget használ, hogy az őt üldöző tengeri rablónak körmeit elkerülje, ugy tudá a' leány fortélyos szemeivel kikerülni a' Dandynak felszállító pillantatait, 's midőn végre bele unt e' képtelen játékba, egészen bezára kedves kis ablakait.

Ez alatt a' póka-orru „mobile perpetuum“-nak hihetőleg türhettlenné lön a' hosszú csend, 's megnyitá a' beszélgetés zsilipeit burnótszelenczéjével, melyet körös-körül kínálgatott. A' piperőcz undorral tolá azt odább, 's ez a' kínálót egy egészen új elménczség kibocsájtására ösztönzé, midőn a' piperőcznek mondá, hogy ez hihetőleg a' sütőnél szokta venni burnótját. — Ezen ember olyannak tetszék előttem, mint bizonyos írók, kik a' folyóiratokban névtelenség palástja alatt önmagukat magasztalgatják; mert ő ama mondott tréfás és csudatелjes ötletén hangos nyerítő kaczagásra fakadott, melyhez a' kézmives és katona secundált, a' többi társaság pedig csendesen maradt. Éppen olly helyzet vala ez, millyenben van néha estvéneként a' színházi mivelt publicum, midőn valamelly rosz színmű adatik valakinek jutalmi vagy inkább büntetési játékaul, 's egy sereg felbérlett tapsoló karzathős izlés-bíróvá 's hang-adóvá teszi erővel magát.

Midőn az örökmozgony ur zsebébe tolá szelenczéjét, ismét kidugá fejét a' szabadra, bizonyítván, hogy ma a' legszebb napokegyike leend, mivel a' láthatár ködös, 's a' Jánoshegy, mint a' pórnép mondja, pipázik, mi mindenkor szép meleg napot ígér. Ezen éles elméjű meteorologi állitmányhoz, melly még Göthének is becsületére vált volna, szónokunk igen eszesen csatolt élettörténetéből egy töredéket is. Tudósítá t. i. a' társaságot sok teketoria mellett, hogy a'

kedvező időt használandja egyik nagybátyjának Budaközön felkérésére, kinek ott nagy gazdasága, Anna Maria nevű felesége, és hat gyermeke van, kik közül hárman már iskolába járnak, 's kiknek ő Pestről mézes kalácsot visz. Hogy pedig igen fontos vallomásának igazságát mintegy oklevéllel bizonyíthassa, mell-zsebéből néhány mézeskalácsos bölcső-gyermekeket és lovaglót huzott-ki. — Én hangosan ásitozám, a' fiatal leányka sohajtott, a' kézmives füttyölt, a' katonára káromkodott pipája ellen, melly égni nem akart, a' vastag ur és uszkárja egymással versenygve hortyogott, a' kis gyermek pedig úgy kiáltott, mint a' Muhamedanus, kit nyársba vonnak. De mind ezen félbeszakasztó körülmény nem gátlá a' hevenyész szónokot elbeszélése folytatásában, 's értésünkre adá, hogy Jancsi, az említett nagybátya, kos-bőrből készült nadrágban jár, a' néne pedig igen jeles töpörtyűs galuskát tud készíteni, mire ő (a' szónok) már előre is örvend, mivel azt még a' Czifrai szakács-könyvéből tanult legderekabb szakács sem tudja olly jól elkészíteni.

Azonban a' kézmives utazási leirással foglalkozott. Fiacskájával az utközben levő minden nevezetességet megismertetett; minden korcsmára figyelmezteté őt, említé czimereiket, a' pinczerek neveit, 's az ottani borok millyenségét. Ha Gourmand-ok (falánkok) számára almanachot írna valaki, igen hasznos és kívánható volna abban a' csapszékek helyeinek és szorgalmi fogyasztási czikkelyeinek statisztikai adataival kedveskedni. E' munkánál ezen szónok ur igen ügyes és tudományteljes segédje, vagy, mint most nevezetik, jobb keze lehetne a' szerkező kiadónak, mivel amaz adatait az első és eredeti forrásból merithetné. Midőn a' város majorja előtt kocsiztunk, 's a' „Remete“ csapszék pislogott reánk, szónokunk szeméből boldog visszaemlékezés csillogott-ki; fíjacskája ellenben a' messziről látott körjátekra kacsingatott érzékeny részvéttel, majd ismét a' czimerekre festett állatok előtt levevé kalapját, mi arra bírát atyját, hogy szíve kedveltjét megintené, hogy csudálkozását akkorra kimélje, midőn test és vérrel bíró állatok jövendnek szemközt, 's e' mellett a' struczról, pupos tevéről, és elefántról ollyakat tudott elbeszélni, millyeket utána elmondani még a' nem nagy lélekismeretes Plinius és Buffon sem könnyen merészelne. — „Képzeld csak magadnak egy olly állatot — mondá fíjának, ki az ifjúság kedves helyzetében, tátott szájjal, hallgatá atyját — mint vastag kománk, a' serfőző Matyi, mintha tenyerén járna, csak hogy még nagyobb és vastagabb, pipája helyett pedig mozgékony orrmánya volna; — és így elefantot látnál.“ — Ezen derék leírás után a' struczra jött a' sor, mellyről mondá, hogy ez egy szörnyű nagy lúd, melly malomköveket és vasas katonákat is elnyel. Midőn az északi medvéről beszélt, igen jó kedve lett, 's

állítá, hogy a' medvék a' világnak legelső comicusai, 's játékok valódi természet játéka volna. Utóbbi állitmányát magam sem tudnám kétségbe hozni, csak azt csudáltam, hogy azokat egyszersmind született humoristáknak nem nevezé, mert amazoknál kétség kívül több valódi szeszélyt tapasztalunk, mint sok privilegizált humoristánál, ki pénznyereményért az égnek nemes szülöttje után olly „par force“ szokott vadászni. Ezen természet-történeti értekezés elfogá malomvizét ama Vezuv torkolatját parodiázó orrú szónoknak, ki örömet egyedül vezérlette volna a' beszéd kormányát. Ez okból aggodalmasan tekintgete minden oldalra, hogy tárgyat találhasson, melyre szavának megakasztó horgonyát biztosan kivethetné. Végre ama szeglet-szomszédjának komor pillantásain akad meg fürkésző szeme, kit én berélőnek (Speculans) vagy költésznek tarték, ki vagy elveszett számadási maradékait számíttatá, vagy az igazi rimet nem tudá feltalálni. — „Ah! uraságod bizonynyal beteg!“ — mond hozzá, 's azonnal minden tétovázás nélkül a' még most is érzélgőleg kacsingató piperőczön keresztül (ki e' szóknál melljére tev é kezét, 's a' leánykára haldokló malaczi fájdalommal pillantást vete) nyújtá karját, hogy a' megszólítottnak üterét tapinthatassa. A' csendes ur mosolyga, visszavoná kezét, 's fejét rázta. — „Bizzék én bennem! — folytatá az öntolongó a' nélkül, hogy magát a' néma urnak jelbeszédje által tévedésbe engedné hozni — én Aesculap tudományával némellykor működvelőként foglalatostokodom, 's a' természetvizsgálóknak multkori nagy asztalánál is ebédeltém Laxenburgban. Legjelesebb receptekkel és házi szerekkel telt könyvet bírok, melyeket én nagy szorgalommal gyűjtögeték össze. E' könyvet mindig magammal hordozom; mert gyakran jut az ember olly körülménybe, midőn azt egy pillanatban használni kell.“ — Most gyorsan huzott elő igen sok zsebének egyikéből egy negyed rétű könyvet, 's gyógyszerert rendelő fontos helyzetbe tev é magát. — „Köszönöm az urnak! — mondá végre a' csendes ur — én beteg nem vagyok. Akarnám — ('s most egy sohajtást nyomott vissza bús keblébe), vajha hitese mről hasonlót mondhatnék!“

„Hitese ről? — mond sebesen közbevágva Galenus dilettansa — im csudálja az ur éles belátásomat! Hiszen én már uraságod szemeiből is kiolvasám hitese nek betegségét! Mi baja? — én őt meggyógyitom a' nélkül is, hogy látnám; csak mondja-meg nekem a' symptomákat, azonnal felvetem könyvem tartalmi lajstromát, 's gyógyszerert rendelek. Főfájás, járvány-fájdalom, futékony hévség, 's Isten tudja, mikép neveztetnek mind ezen asszonyi ördöngös kórságok — mind ezek ellen mi sem jobb az eczet, jeges viz, és lánglisztnél.

(Végzet következik.)

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Őszi tenyészet. — Hazánknak nagyobb részét keresztül nyargalta azon porfelleget zivatar, melly Debreczen városában másodszor sept. 9-kén délutáni 2 óra között keletkezett. Az ez évben volt idő járásának több illy különös tüneményét nincs czéлом hosszasan leírni 's előszámolni; mert fájdalom! nemcsak a' mi mérsékletű, de talán a' több különböző éghajlatú földön lakó társaink még tapasztalásunkat is felül multható jelenéseknek lehettek szemlélői e' mostoha év-folyamon által, mellyen a' csillagászok fellengős tudományokból merített időnek mikénti járását előre mondó szavaiknak szintugy, mint a' századok utáni-nézésnek, szorgalmas vizsgálás 's éjjel nappal szabad ég alatt tanýázó pórnépi tapasztaláson alapult jóslatoknak ellenkező következással lett czáfolója jelen évünk nagyobb szaka, az időnek fonák járása által. — Itt csak azon előttem ritka történetet kívánom a' t. olvasó közönséggel tudatni, mit én még nem hallottam, 's eszméletem óta nem értek. E' zsenés és hosszú lágy őszön t. i. mellyen, most közelebb nov. 19-kén reggeli 8—9 óra között nyugot és észak közötti láthatárunkon, a' nyári meleg esőket követni szokott szivárvány mutatkozék — nemcsak a' fák nj kisarjadzását, levedezését, és virágzását, de termés-gyümölcs hozását is lelete tapasztalni. Volt ugyan is az eperfáknak olly másod gyümölcse, mellynek némelly szemein a' zsendülés pirosuló színe látszatek: dió, alma 's a' t. fáknek kivirágzott ágain, a' még most is ép levelek között, vad alma nagyságra megnőtt gyümölcsöket találhatni. A' szemes vetemények kétszer érók során kívüli hüvelyesek közül kertemben a' borsó-táblákból, a' szél által elszórt magokból kelt tőkén használható 's értt szemekkel teli esőket szedheték, sőt némelly tokok az idő kövérségétől kihasítottván a' belőlek kihullott szemek harmadszori csirába is indulának.

M. L. G. R.

Ceylon szigeti hangyák. Ezen állatocskák (mellyeket Ceylon szigetén Vacosoknak neveznek) szárnyaik tökéletes kifejlése után, olly nagy menyiségben repülnek napnyugot felé, hogy sűrű felhőket képezvén, az ember szemei elől a' napvilágot is elrejtik. Mindaddig nem szünnék-meg felfelé repülni, míg erejeből kifogyván, holtan lehullnak a' földre. Ekkor! osztán a' madarak martalékjaivá lesznek, mellyek ezen kis állatocskákat (különösen a' tyúkok) nagyon kedvelvén a' riskásánál is többre becsülik.

A' gályahal. Ezen mexikói hal igen ritka, 's azért kevesbbé ismeretes. Teste csupán porcogóból áll, 's bőre alatt mindenhol levegő van, melly a' halat annyira megkönyebbíti, hogy az a' víz felületére jutván, a' szél által kényelmesen hordoztatja ide 's tova magát. A' hullámok néha partra vetik őt, hol mozdulatlan fekszik mindaddig, míg egy másik által visszamosztatik. Nyolcz lécz forma lába van a' gályahalnak, mellyek közül négyet evezőknek használnak, a' többit pedig vitorlák gyanánt szokta a' vízből kiemelni, hogy azokkal felfogván a' szelet uszása gyorságát előmozditsa, vagy a' víz felületén kényelmesen hordoztassa magát.

Chinai villámhárító. — A' Chinaiak korábban ismerték a' villámhárítót az Europaiknál. Egy igen régi chinai munkában előfordul egy hegyes vaskésnek leiratása, mellyet egy indiai aknában készítenek. Ha ezen kés földbe dugatnak, azonnal elűzi a' villámlást, felhőket 's a' jégesőt. A' bambusnádat hegyes vége miatt a' Chinaiak villámvevőnek nevezték, 's ebből is kitetszik, hogy a' hegyes testeknek vonzó erejét az electricításra nézve ezen nép már akkor ismerte, midőn a' felőtt Európában nem is álmodoztak.

A' villányosság sebessége. Uheaston tanító ur Londonban a' villánynyal több próbát tett, 's ezeknek következtetésében annak sebes terjedéséről új adatokat közölt. Ő t. i. mintegy 2646 láb hosszúságú réz drótokon keresztül, melyeknek végei egyszerre láthatók valának, oly módon vezérlé a' villányt, hogy egy ezéirányos készüllet segédelmével ki leheté neki számlálni, mennyivel haladja felül a' réz dróton átfutó villány gyorsága a' világosság terjedésének sebességét. Kitéstett t. i. hogy a' villány egy másod percz alatt 57.600, a' világosság pedig csak 40.000 német mértföldnyire halad ugyan azon időben.

Bogarak a' kalitkában. A' manilai dámák a' nálok tenyésző igen szép bogarakat oly módon szokták kalitkában tartani, valamint mi madarainkat. Egy zöld bogarat Meyen igen gyakran látott egy kis gömbölyű, falon függő, kalitkában, melyet pézsma-gyümölcsessel etettek, 's több esztendeig eltartottak. Más helyen másfél hüvelknyi hosszú Guangbogarat talált, mely fonárlul függött a' fal mellett, 's lábai között egy darab bambusnádat tartott, mely neki már négy hónap elfolyása óta eledelül szolgált.

K Ü L Ö N F É L E.

Második Fridrik, porosz király, egykor a' csatamezőn sétálván Ziethen generállal egy őrcsapatnál megállott, hol néhány közbítész melegíté magát, kiknek egyike tetemes sütemények körül forgolódék. — „Ej! be jó illatú sütemény ez!” mond a' király. — „Dejszen ebbe nem kopik kelmednek foga!” — felel a' közbítész, — A' többiek a' királyra ismervén, azonnal fülébe sugák a' vitéznek, hogy a' király volna jelen. — „Hát osztán, ha a' király is!” viszonzá a' rémületlen vitéz. — Mire Fridrik így szólla a' generálhoz: „Menjünk! itt nem vacsorálhatunk!” T. F.

Mulattatók. 1) Édes apám — így irt nem régiben Pestről apjának egy inasságra jutott parasztfiú — bezeg nem oly város ám Pest, mint a' mienk. Ha látná kend apám, ugy elbámulna rajta, mint a' borjú. Szolgálatot, hála Istennek, már kaptam: de gazdám nagyon goromba; engem ugy ver, mint a' szamarat; pedig ugy dolgozom egész napon, mint az ökör. Ha kocsit akar venni apám uram, van itt sok, szép is könnyű is, csak egy számárnak való, én magam is elbirom. Mi az újságokat illeti, erre is ros idők járnak. A' drágaság nagy; nem tudom, ma holnap hogy élünk; se széna se zab: osztán egy öszvér, olyan idős mint én, 26 ft.; egy hizott sertés, de ha megmérkőzném vele, talán még én nehezebb volnék, 30 forint; egy káposztafej, olyan nagy, mint enyim, 2 garas.

2) Minapában négy ur a' gy—si fogadóba szállván késő érkeztek 's vendégek sokasága miatt külön szobát nem kapott, és így a' közönséges teremben szalmán kellett virasztaniok. Egyikük kérdvén a' szalmát behozó szolgától, valljon az tiszta-e, illy feleletet kapott: „Tiszta biz a'! a' tens urfiak elhálhatnak rajta, mert ugy is lovak alá való.”

3) Egy színmű-költő sokat beszélvén egy társaságban kiadott munkájáról, és csudálván, hogy annyi közül, melyeket nevezé, K. K. ur egyiket sem ismerte, kérdé boszónkodva: „az ur talán soha sem jár színházba?” — „Nem soha — felel amaz — midőn a' darab előszer van hirdetve; de ha többszer adatik, el nem mulasztom.”

4) H. ur levelet küldé faluról Pestre T. urhoz, melyben ezt némi holminak bevásárlására kéri. Minthogy az alkalom pénzt nem hozott, a' bevásár-

lás nem történt-meg. Egy pár hét múlva H. ur Pestre jövéen találkozik T. urral, ki őt első szavában így szölli-tá-meg: „engedelmet kérek, hogy a' kívánt holmikát be nem vásároltam, mert kegyed levelét még nem kapám kezemhez!”

TURNER FERENCZ.

EMLEKMONDÁS.

Szerelem.

Butaság unszolni szerelmet.

Nem tud erőszakot az, 's megy hova kénye viszi,
De szabad esdeklő szívvel járulni elébe.

Ó hiv imádókat venni kegyébe szeret.

Zaj nélkül folytatja mivét, hódítgat igába,
'S rózsás lánczaival tart lekötözve erőst.

Elragad olykor ugyan, 's zabolátlan kénye veszélybe
Dönthet nemzeteket; hajdani Trója tanúnk.

CZUCZOR.

Az asszony viola, mely az erős tölgy árnyaiban virít; bágyadt hold, mellynek a' főbb csillag körül kell örök függésben forgania, annak éjjeleit derítgetnie; uti társ, kit átmenettedben megszöllítasz, 's felveszesz magadhoz, de kinek nem kell, nem szükség tudnia, merre megy az út, és hol a' czél, mert ő már ugyan abban, hogy tégedet követ, czélját elérte.

CSATÓ PÁL. (Hajnal 1837.)

A' természet erényhez vezet, 's az erény viszont a' természethez.

TIEDGE után L... Amalia.

Élet-szabályok. Tekinteted ne legyen komor, sem természeted kedvetlen; inkább nyílt szívű és élénk vidámságú.

Ha mit másban feddesz, 's magad nem teended, mindenkor fogsz becsültetni mindenkitől.

ISOKRATES után B. F.

Csererejtvény.

8. 7. 2. 1. Ifjak 's leányok fő reménye.
1. 2. 7. 6. Sors-huzásban nyerendő.
6. 7. 2. Szebb ezzel míves edénye.
1. 2. 7. 8. Havas télkor kelendő.
6. 7. 4. 5. Szépnemi bájos keresztnév.
4. 7. 2. Betegség — 's hol hideg hol hév.
1. — 8. Örök hírvű vitéz; mert
Elve halva csatát nyert.

BERNÁT GÁSPÁR.

Előbbi rejtvény: MaLoM.

Kérem. Folyó esztendőnk utolsó havába lépven, kérettetnek e' folyóiratnak távolabb lakó pártfogóit, hogy annak jövő évi lapjaira akár a' cs. k. postahivataloknál, akár Pesten a' kiadónál rendeléseiket 's előfizetéseiket megtenni menél előbb méltóztassanak. Fél évi díja postán, képekkel, 6 pengő forint.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacson alul a' Duna partján, 114. szám

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.